

toegebracht; of men aan een patiënt mag mededeelen aan welke ziekte hij lijdt, moet voor ieder geval op zichzelf worden beoordeeld. Deze beoordeeling zij overgelaten aan den behandelenden arts.

De gewenschte contrôle ware op veel betere wijze uit te oefenen.

Waar het op neerkomt bij deze contrôle, *zoo men deze wenscht*, is of de uitgave door de centrale vereeniging evenredig is aan hetgeen verricht is. Of er meer verricht had kunnen worden, ware beschikken over eens andermans beurs. De behandeling is iets waar de centrale vereeniging niets mede heeft te maken, want daarvoor geeft zij geen subsidie.

Zoo achten wij bijv. een contrôle veel beter op deze wijze: de vertegenwoordiger der centrale vereeniging contrôleert de rekeningen en kwijtingen, die daarbij behooren en bovendien bepreekt hij met de wijkverpleegster een door haar uitgebracht schriftelijk verslag in tegenwoordigheid der betreffende huisartsen. Wij zijn overtuigd, dat een dergelijke contrôle nut zal opleveren, al lijkt ze ons niet noodzakelijk.

Wellicht is bij de geneeskundigen de indruk gevestigd, dat de centrale vereeniging hierin op geen bezwaren is gestuit. Wij weten niet hetgeen op dit gebied is onderzocht, maar wel, dat een deel van een der circulaires aan deze zaak is gewijd; dit zou dus anders doen vermoeden. Maar bovendien is deze zaak nog zóó lang niet in werking, dat men uit de resultaten reeds de meening der artsen op dit punt mag afleiden. Ten slotte moet een dergelijke contrôle neerkomen op vertrouwen in de mededeelingen en voorschriften van den behandelenden arts, een vertrouwen, dat op ieder gebied in den geneeskundigen stand wordt gesteld en zonder hetwelk de geneeskundige arbeid geen vrucht kan dragen, evenmin ten behoeve van den zieke als van de gemeenschap. De steun ten behoeve van die patiënten, die nu eenmaal wenschen verschoond te blijven van bezoeken van vertegenwoordigers van het tuberculosewerk, ~~kan~~ niet anders plaats hebben, dan op grond van inlichtingen, door den arts te verstrekken. Zou men dezen steun achterwege laten, omdat deze menschen aanspraak maken op de vrijheid, hun woning open te stellen of gesloten te houden voor wien zij willen, dan zou men deze lieden onrecht aandoen en het doel, de bestrijding der tuberculose, zeker niet bereiken.

Mede naar aanleiding van het bovenstaande willen wij nog er op wijzen, dat het geenszins aanbeveling verdient, plaatselijke vereenigingen op te richten, die zich *uitsluitend* met de tuberculose bestrijding bezighouden, juist omdat ook weer de hulp verleend door zulk een vereeniging steeds den aard der ziekte openbaar maakt en de patiënten, ook al zijn zij hersteld, in hun omgeving en ook naar hun eigen meening bekend blijven met het etiket „tuberculose”.

Huizen (N.-H.),
19 Augustus 1918.

H. H. VAN EIJK.
A. J. KRIJGER.

PORTRET VAN „BOERHAAVE”.

In de kunstzalen der firma GOUDSTIKKER te Amsterdam (Kalverstraat 73) prijkt thans het zeer belangrijk portret van BOERHAAVE, geschilderd door AERT DE GELDER, leerling van REMBRANDT.

Belangstellenden collegae kan ik sterk aanraden dit in menig opzicht merkwaardig portret te gaan bewonderen.

J. P. KLEIWEG DE ZWAAN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Geneesmiddelen. De minister van landbouw, nijverheid en handel heeft bepaald:

I. *aflevering* van de in art. 2 der distributieregeling van geneesmiddelen genoemde geneesmiddelen en verbandstoffen is verboden;